

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih: 22.11.2011
Sayı: 936

1304

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın Anayasa ve İç Tüzük gereğince Başbakan Sayın Recep Tayip ERDOĞAN tarafından yazılı olarak yanıtlanmasını arz ederim.

Ramazan Kerim ÖZKAN
Burdur Milletvekili

ÖSYS Yerleştirme sonuçlarının açıklanmasının ardından üniversiteyi kazanan öğrencilerin önündeki en büyük sıkıntıların başında barınma sorunu geliyor. Türkiye'nin dört bir yanında farklı illerdeki üniversitelerde eğitim görecektir öğrenciler, yıllar içinde yeteri kadar artmayan yurt kapasiteleri nedeniyle ya konut kiralamak ya da özel yurtlarda barınmak zorunda kalıyor.

İktidar 9 yıl içinde; gerekli alt yapı, fiziki koşullar tam hazırlanmadan "Her ile üniversite sloganı" ile önce devlet üniversitelerinin ardından YÖK'ün verdiği destekle vakıf üniversitelerinin sayısı hızla arttı. 2002 yılında 53'ü devlet, 23'ü vakıf olmak üzere toplam 76 üniversite Türkiye'nin yükseköğretim kurumlarını oluştururken, 2011 yılına gelindiğinde devlet üniversitelerinin sayısı 103'e, vakıf üniversitelerinin sayısı ise 62'ye çıkarak Türkiye'de toplam 165 üniversite faaliyet göstermeye başladı.

Ülkemizde çok sayıda yeni üniversite açılmasına rağmen aynı oranda öğrenci yurdu yaptırılmaması nedeniyle, öğrencilerin kalacak yer konusunda büyük sıkıntı çektikleri ortaya çıktı. AKP iktidarında üniversitelerin sayıları ve kontenjanlarının hızla artmasına karşın öğrencilerin barınma sorununun göz ardı edilmesi, KYK'na bağlı devlet yurtlarının toplam kapasitelerinin yalnızca her 11 öğrenciden 1'ine yurttan barınma imkanı sağlamasına neden oluyor.

Milli Eğitim Bakanlığı'nın (MEB) resmi verileri, Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu'na (YURTKUR) bağlı devlet yurtlarında 9 yıl içinde kontenjan artışının oldukça altında kalan bir kapasite artışı yaşandığını gösteriyor. 2002-2003 akademik yılında Türkiye genelinde YURTKUR'a bağlı olarak faaliyet gösteren 191 devlet yurdunun toplam kapasitesi 185 bin 85 kişi olarak belirlenirken, 2010-2011 akademik yılına gelindiğinde yurt sayısının 270'e çıkmasına karşın kapasite ancak 243 bin 409'a kadar çıkabildi. Bir başka deyişle 9 yıl içinde kontenjanlar yüzde 97,6 oranında artarken, yurt kapasiteleri yalnızca yüzde 31,5 oranında arttı. Bu durum da kontenjan artışının altında kalan yurt kapasiteleri nedeniyle öğrencilerin barınma ihtiyaçlarını özel şahıslara ait yurtlar ve kiralık konutlarla çözmeye itiyor. Türkiye'de son yıllarda özel yurt sektörünün giderek büyümesine yol açtı. Özel yurtların çoğunun çeşitli tarikat ve cemaatlara ait olması ise öğrencilerin üniversite yaşamları boyunca tarikatların ve bazı cemaatlerin kışkacında kalmalarına neden oluyor.

1. 81 İle 81 Üniversite sözü verirken buralarda öğrenim görecektir olan öğrencilerin, yurt, barınma gibi temel ihtiyaçlarını nasıl giderebileceklerini ileride bu tür bir barınma sorunuyla karşılaşabileceğinizi düşünmediniz mi ?
2. Bu gün tüm muhalefet, iktidar Milletvekilleri arkadaşlarımıza faks, e- mail, posta ve telefon yolu ile yurt talepleri gelmektedir. Şahsen kendi adıma gelen talepler şu sıralarda yüzler civarındadır. İktidar muhalefetlerine daha fazla sayıda talep ulaştığını sanıyorum. Bu kadar talebin KYK tarafından yerine getirilmesinin olanaksız olduğu bilindiğine göre bu karmaşaya nasıl bir çözüm getirmeyi düşünüyor sunuz ?

3. Bu yıl üniversiteyi kazanacak öğrenci sayısı çoktan belli olduğuna göre ve bu öğrencilerden ancak 11'inden birinin yurttan kalma şansı bulabileceği tarafınızdan çok öncesinden bilinmesine karşın bunun tedbiri neden daha önceden alınmamıştır?
4. Mali portre açısından Üniversite açmak mı daha yüksek maliyet gerektirir, yoksa yurt açmak mı ? Bu kadar üniversite açılırken yurt kontenjanlarını da eş değerli olarak artırılmış olmasının hem binlerce öğrencimizin açıkta kalmasını önleyeceği ve barınma imkanı bulabileceği konusundaki düşünceleriniz nelerdir ?
5. Bu açıkta kalan ve perişan olan öğrencilerimiz için nasıl bir formül düşünüyorsunuz ? Bu seneyi kaybettiğimize göre önümüzdeki seneler için boş vaatler ve gelecek zaman ifade eden tümceler yerine samimi ve reel, uygulanabilir, sürdürülebilir politikalar üretmeyi ve bunları acilen gerçekleştirmeyi planlıyor musunuz?